

स्वाहेत्यग्नौ० भूर्भुवः स्वः स्वाहेत्यग्नौ० ॥ ७ ॥ अग्नये स्वाहेति । अग्नौ० सोमाय
 स्वाहेत्यग्नौ० तेजसे स्वाहेत्यग्नौ० श्रियै स्वाहेत्यग्नौ० लक्ष्म्यै स्वाहेत्यग्नौ० सवित्रे
 स्वाहेत्यग्नौ० सरस्वत्यै स्वाहेत्यग्नौ० विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेत्यग्नौ० प्रजापतये
 स्वाहेत्यग्नौ० हुत्वा मन्ये सः स्रवमवनयति ॥ ८ ॥ अथैनमभिमृशति । भ्रमसि ज्वल-
 दसि पूर्णमसि प्रस्तब्धमस्येकसभमसि हिङ्कृतमसि हिङ्क्रियमाणमस्युद्गीथमस्युद्गी-
 यमानमसि श्रावितमसि प्रत्याश्रावितमस्यार्द्रं संदीप्तमसि विभूरसि प्रभूरसि ज्यो-
 तिरस्यन्नमसि निधनमसि संवर्गीऽसीति ॥ ९ ॥ अथैनमुद्यहति । आमोऽस्यामः हि
 ते मयि स हि राजेशानोऽधिपतिः स मा राजेशानोऽधिपतिं करोत्विति ॥ १० ॥
 अथैनमाचामति । तत्सवितुर्वरेण्यम् मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः
 माधीर्नः सन्त्वोषधीः भूः स्वाहा ॥ ११ ॥ भर्गी देवस्य धीमहि । मधु नक्त-
 मुतोषसो मधुमत्पार्थिवः रजः मधु द्यौरस्तु नः पिता भुवः स्वाहा ॥ १२ ॥
 धियो यो नः प्रचोदयात् । मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमांश्च ॥ १३ ॥ अस्तु सूर्यः माधीर्गा-
 वो भवतु नः स्वः स्वाहेति सर्वां च सावित्रीमन्वाह सर्वाश्च मधुमतीः स-
 र्वाश्च व्याहृतीरहमेवेदः सर्वं भूयासं भूर्भुवः स्वः स्वाहेत्यन्तत आचम्य प्रक्षाल्य
 पाणी जघनेनाग्निं प्राकशिराः संविशति ॥ १४ ॥ प्रातरादित्यमुपतिष्ठते । दिशामे-
 कपुण्डरीकमस्य हं मनुष्याणामेकपुण्डरीकं भूयासमिति यथेतमेत्य जघनेनाग्निमा-
 सीनो वः शं जपति ॥ १४ ॥ तः हितमुद्दालक आरुणिः । वाजसनेयाय याज्ञव-
 ल्क्यायान्तेवासिनः उक्कोवाचापि य एनः शुष्के स्थाणौ निषिञ्चेज्जायेरञ्छाखाः
 प्ररोहेयुः पलाशानीति ॥ १५ ॥ एतमु दैव वाजसनेयो याज्ञवल्क्यो । मधुकाय
 पैङ्ग्यायान्तेवाः ॥ १६ ॥ एतमु दैव मधुकः पैङ्ग्यः । चूडाय भागवित्तयेऽन्तेवाः ॥ १७ ॥
 एतमु दैव चूडो भागवित्तिः । ज्ञानकयः आयस्थूणायान्तेवाः ॥ १८ ॥ एतमु दैव
 ज्ञानकिरायस्थूणाः । सत्यकामाय ज्ञाबालायान्तेवाः ॥ १९ ॥ एतमु दैव सत्यकामो